

NOTITIA IN SICARDUM

CREMONENSEM EPISCOPUM

(MURATORI, *Rer. Ital. Script.*, tom. VII, p. 523, in Praef. ad *Chronicon Sicardi*)

Sicardi Cremonensis episcopi, non solum meminit, sed simul scripta recenset doctissimus vir mihi-que antiqua amicitia junctus Franciscus Arisius Cremonensis, ordinum in sua patria conservator, et de eadem patria optime meritus in sua *Cremona literata* tom. I, ad ann. 1185. Ita vero ille Sicardi libros hoc ordine recenset. *Acta et obitus sancti Homoboni* qui ipsius Sicardi tempore sanctitate vite, et miraculis floruit, et carante ipso presule (ut in Chronico Sicardi habetur ad annum 1198) in canonem sanctorum ab Innocentio III papa est relatus. *Chronicorum libri diversi*, de quibus infra agemus. *Tractatus de humilitate*, cuius rei testem Arisius profert Fanusium, Campanum, in libro *De illustr. Italiae familis*. Verum Fanusius liber, in Ambrosiana bibliotheca asservatus, a pseudonymo, et certe pseudographo scriptore compausus mihi semper visus est, ac propterea illius fidei acquiescere non facile velim. *Historiam quoque, seu Vitas Romanorum pontificum a Sicardo collectas ante Arisium Raphael Volaterranus initio Commentarij. lib. xxxii nos monuit*. Tandem *Mitrale*, vel *Summa de Officiis*, sive *Rationale divinorum officiorum*, Sicardum tribuitur. Sed si quidquam conjectura mea valet, *Mitrale*, sine dubitatione ab eo elucubratum, nihil fortassis aliud est quam alterum ex *Chronicis* ipsius Sicardi (1) : quippe Gualvaneus de la Flamma non libros quosque, sed tantum *Historicos* enumerans, quibus fuerat usus, *Mitrale imperatorum* a Sicardo episcopo Cremonense compositum memorat. Quod est ad *Summan de officiis*, eam Antonius Possevinus ex Lelando innuit, eamque in bibliotheca Vaticana asservari aiunt. De hoc opere, mihi incomerto, nihil aliud addam. Verum præterire non possum, quæ de Sicardo nostro habet singularis conditionis vir Gerardus Joannes Vossius, lib. II, cap. 83, *De Historic. Latin. Animadvertisit ille, a Raphaele Volaterrano inter eos, qui Vitas Rotmanorum pontificum tradiderunt, Sicardum nostrum referri, et proxime collocari post Sigebertum et Hugonem Floriacensem ; Sicardo autem subjungi Godesfridum Viterbiensem, qui claruit anno 1186, ut omnino, inquit Vossius, si standum sit Volaterrano, vixerit Sicardus circa annum 1160. Nullus certe nobis dubitandi locus est quin Sicardus anno 1160 in vivis fuerit, ipsoque tempore quo Viterbiensis florerit. Sed quia ad annum usque 1215 suam Sicardus ætatem produxit, et vitam Godesfridi sua excessit, propterea priorem locum æquius Viterbiensi quam Sicardo, Volaterranus dedisset. Pergit scribere Vossius, se mirari, cur Possevinus Sicardum memorans tam antiquum scriptorem, addat tamen esse hunc illum Sicardum Cremonensem, cui Scholia sua dicavit Laurentius Lauretus, Carmelita, cum Laurentus circiter annum Christi 1570 floruerit. At Possevinus, Sicardi nostri mentionem faciens, ait : ad quem Scholia reliquit Laurentius Lauretus, etc. Hoc est non Sicardo viventi ea Scholia obtulit, sed Sicardi tandiu vita functi libro *De officiis* ea addidit Lauretus ; ac proinde nulla hic antilogia.*

Sicardus in Chronico, ad annum 1179, Offredum Cremonensem episcopum *ordinatorem meum* appellat. Tum narrat, se anno 1183 a Lucio III subdiaconatus honore auctum. Anno vero 1185 addit : *Quo anno ego Sicardus præsentis operis compilator et scriba, Cremonæ, licet indignus, electus sum ad episcopale officium*. Proxime sequenti anno ejus opera inter Fridericum I imperatorem et cives Cremonenses restaurata est pax. Auno 1187, eorumdem civium precibus ac amore ductus, in Germaniam iter suscepit, ut resarcendi castri Mansfredi veniam ab Imperatore impetraret. Ad annum 1194 scribit, Castrum Jovisaltæ (nunc Genivolta) a se inchoatum, ac feliciter consummatum ; anno vero 1199 se Romam peregre protectum fuisse, qua occasione ab Innocentio III papa impetravit ut cœlitum albo inscriberetur beatus Homobonus, Cremonensis civis, non multo antea et vivis ereptus. Anno 1203 in Armeniam se contulit, ibique versatus est una cum Petro cardinali apostolice sedis legato; atque anno insequenti Constantinopolim profectus, in templo Sanctæ Sophiae solemnem jussu ejusdem legati ordinationem clericorum celebravit. Quare vides deceptum Ughellum, qui in Catalogo episcoporum Cremonensium peregrinationem Sicardi in Orientem illigavit anno 1209. Regressus denique in patriam Sicardus, uti Cremonensium monumenta testantur, finem vivendi fecit anno 1215. In codice Cæsareo hæc adnotantur : *Anno 1215 obiit præsul Sycardus mense Junii, hujus præsentis operis compilator*. De anno emortuali auctoris nostri hæc certa reor; de mense dubitare me cogunt Arisius in *Cremona literata*, Ughellus et alii, qui tradunt Sicardum ad plures abiisse die 26 Januarii. Fortasse qui Vindobonense ms. olim scripsit, *Jan.* ibidem breviatum pro *Januario* inveniens, incaute *Jun.* id est *Junium*, legit. Christophorus Sandius in Notis ad Vossium *De Histor. Latin.*, cum animadvertisset, Sicardum anno 1215 postrem fato functum fuisse, postea subdit : *Qua ergo ratione potuit Chronicon suum produxisse ab origine mundi usque ad annum 1221, ut refert Lambecius tom. II De biblioth. Vindobonen., pag. 871? Non injuria hoc petit Sandius. At ex verbis Chronicci ipsius, quod Lambecius laudavit, constare nunc potest, revera Sicardum anno 1215 e vita concessisse; quæ vero panca sequuntur, apposita fuisse, uti usu venit, ab alio scriptore, qui Sicardi librum per annos quinque continuavit. Atque hic iterum audiendus est Gualvaneus de la Flamma, qui cap. 247, *Manipuli Florum* ms. narrat, anno 1214 profligatos in bellico certamine fuisse Cremonenses a Mediolanensisibus, addendo : *Nec fuit unquam in populo Cremonensi secundum Sycardum facta tam enormous jactura*. Atqui teterimi hujus prælii ne verbum quidem Estensis aut Vindobonensis codex habent; imo amborum narratio in annum precedentem 1215 desinit. Quid hic dicendum? Num Gualvaneo fuit codex, cui non Sicardus, sed quisquam alias, cruentæ hujus pugnæ mentionem addidit? an vero integrum Sicardi Chronicon minime nobis*

(1) Hæc inconsiderate Muratorius. Vide infra Emin. cardin. Maii Monitum ad Sicardi *Mitrale*. Edit.
PATROL. CCXIII.